

og saa være et Spørgsmaal, om man skal befæste Kjøbenhavn eller befæste andre Steder, eller om man skal lægge Hovedvægten paa det maritime Værn i Stedet for Befæstningen paa Landjorden. Jeg ønsker som sagt ikke at udtale nogen Mening, fordi jeg ikke har min Mening fuldt færdig i Dieblirket. Jeg nærer et underligt Ønske om, at det vil lykkes ved alvorlig Underøgelse af denne Sag, at kunne fremstille den saaledes og saa klart, at ikke blot jeg, som virkelig skal møde med god Villie, kan blive overbevist om, at der bør gøres Noget, og at det bør gøres i den Retning, som Regeringen ønsker og forlanger, men at det ogsaa maa kunne lykkes at bringe den til Klarhed for Andre, den store Masse af Befolkningen; thi det kan ikke negtes, at en Sag som denne, den kræver væsentlig for at kunne gennemføres paa en tilfredsstillende Maade og virkelig blive til at være til den Betryggelse og den Gavn, som den skulde være Tilslutning — og det en hjertelig Tilslutning — fra Folkets Side. Jeg tillader mig altsaa at bede det tilkommende Udvalg at være saa venlig at tage noget Hensyn til de Ting, jeg har ønsket nogle Oplysninger om.

Bojsen. Det ærede Medlem, som nu satte sig, vendte tilbøds sine Spørgsmaal til Regeringen, og det falder mig ikke ind at forsøge en Bevarelse paa dens Vegne. Men naar det ærede Medlem opfordrede et eventuelt Udvalg til at undersøge de forskjellige Spørgsmaal, som han fremsatte og fremsatte med saa stor Bøjselse, skal jeg erindre om, at en Række af disse Spørgsmaal for nogle Aar siden have været Gjenstand for et dærende Forsvarsudvalgs Underøgelse, og man kom der, navnlig i finantiel Henseende, til noget nær de samme Resultater, som det ærede Medlem i Dag løselig har antydet, og det er mig altsaa en Bekræftelse paa, at man ikke den Gang har regnet synderlig forfert, og forøvrigt har jeg ogsaa fra anden Side og fra bestemte Modstanderes Side set det bekræftet, at Beregningerne og Overslagene, som vi den Gang opstillede, ere ansete for nogenlunde korrekte. Men jeg er ogsaa af det ærede Medlems Mening, at et eventuelt Udvalg vil have fremdeles at beskjæftige sig med at supplere disse Oplysninger for at føre dem a jour, for at de ogsaa i dette Dieblirk kunne være paalidelige. — Det ærede Medlem dvælede ved en fremtidig Indkomstskat, og det falder mig da ind, at jeg maa rette en Udtalelse af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) forleden Dag. Han udtalte den Gang, at Befæstningsforlaget i 1876 ikke vilde have stødt paa nogen

Hindring fra Regeringens Side; thi ogsaa fra Regeringens Side havde man en Udtalelse om, at den vilde være villig til at modtage en Indkomstskat, naar man ellers var enig om Befæstningsagen. En saadan Udtalelse kom fra det ærede Medlem; Ordene huffer jeg i Dieblirket ikke saa nøie. Men dette er en Misforstaaelse. Udtalelsen fra Regeringen i 1876 gik i stik modsat Retning og faldt saa skarpt, at der ikke er Blads for en Misforstaaelse, idet Conseilspræsidenten udtrykkelig erklærede, at selv om baade Landsting og Folkething bleve enige om Gjennemførelsen af en Befæstningsplan, og den blev betinget af en Indkomstskat, saa vilde Regeringen dog modsætte sig denne Indkomstskat. Den skulde staae paa det Spørgsmaal. Det var Conseilspræsidentens udtrykkelige Udtalelse den Gang i 1876. Af de Talere, som have haft Ordet i disse Dage fra Højres Side, har i alt Fald jeg — jeg veed ikke, om det er gaaet Andre lige saa — faaet det Indtryk, at de have udtrykt en mærkelig selvtilfreds Følelse af, at de have Maagten paa deres Side, og derfor har Diskussionen fra de Herrer's Side haft en delvis ironisk Karakter, som ganske vist ikke indbyder til en saglig Forhandling. I Spidsen for den Art af Udtalelser gaar den høitærede Krigsminister fremfor Noget. Jeg skal citere en eneste Ytring af den meget ærede Krigsminister, som i den Henseende er betegnende. Det er denne, at han siger til os, til Folkethinget, til Oppositionen: I kunde have givet, hvad vi forlangte i 1885, saa havde vi ikke været nødt til at tage det selv. Det er den Slags Udtalelser, som man maa forbauses over at høre her i en konstitutionel Ministers Mund, naar man staaer overfor den — som den sidste ærede Taler sagde — i gamle Dage saakaldte Bevillingsmyndighed. Det minder mig om, hvad Englænderne foretog sig i 1807, da de kom og tog vor Flaade. Da sagde den engelske Regering ogsaa bag efter for at dække sig for Ansvar for denne Volds-handling: I kunde have givet os denne Flaade forud, saa havde vi ikke været nødt til at tage den; vi havde end ikke haft nødt til at flyde Kjøbenhavn i Brand. — Blandt de Talere, som havde Ordet, var det ærede Medlem fra Helsingør, som jo pleier at være Højres Ordfører særlig i Befæstningsagen, og man maa vel antage, at han ogsaa har udtrykt Stemningen fra den Side overfor denne Sags Behandling ved denne Leilighed, og det var pient synligt, at han kom gjentagne Gange tilbage til Ønsket om, at man hellere end at foretage en indgaaende Behandling, naar ikke Resultatet var givet, maatte for-